

ledes det vil stille sig med Hensyn til Udgifterne ved en saadan Foranstaltning, og hvor lang Tid det vil kunne tænkes at vare. Hvis man paa den Maade kunde naa frem til en ensartet Vurdering, kunde jeg tænke mig, at der dog kunde blive et Grundlag; som vi kunde være med til at forhandle paa, saaledes at vi paa den Maade ikke skulde stilles udenfor, som det ærede Medlem Hr. Wilmann antydede: at os regnede de ikke med.

Naar Ejendomsbeskatningen skal svinge efter de forskellige Principper, der kommer til at raade, saa vil jo Skatten for hver Gang, man forandrer Princip, altid blive lagt fra nogle over paa andre, det kan ikke undgaas. Men Ejendomsskylden er nu paa en Maade blevet en gammel Skat, den har virket siden 1903, altsaa over 20 Aar, og efterhaanden som den er blevet retfærdigere, har den nedfældet sig i Ejendommen, saadan at naar en Mand købte Jord, vidste han, at saa og saa meget skulde han af med i Skat; man maatte regne med, hvor meget der skulde trækkes af, kapitaliseres.

Man maa huske paa, at hvis man forhøjer Ejendomsskatterne, giver det sig stærke Udslag. Forhøjer man dem f. Eks. med 10 Kr. for en Tønde Land, maa man gange det med 25 for at faa det Beløb, man egentlig forringer Ejendommens Værdi med; det bliver altsaa 250 Kr. pr. Tønde Land for hver 10 Kr., man lægger paa, og det er slet ikke saa lidt. Jeg ser saaledes paa det, at gennem en effektiv Jordbeskatning, gennem en yderligere Beskatning af Ejendommene kommer man meget let til at konfiskere den Kapital, som Ejerne har siddende i dem. De fleste ejer jo ikke saa forfærdelig meget af deres Ejendom; den er prioriteret, og de har selv en vis Kapital, som de har sat ind for at kunne komme til at drive denne Ejendom, og hver Gang der lægges paa Skatten, vil denne Kapital formindskes, og den vil i mange Tilfælde fuldstændig eksproprieres og borteliminere. Og jeg kan ikke se, hvorfor en Mand skal have saa meget større Straf, fordi han nu tilfældig har anbragt sine Penge i Jord og fast Ejendom, end naar han anbringer dem i andet; man maa huske paa, at det er en Særskat, der her er Tale om, og Særskatter er jeg ikke Tilhænger af i det hele taget.

I Byerne vil der mange Steder blive en fuldstændig Omkalfatring af hele Skattevæsenet, en Overflytning fra nogle Personer til andre. Der er jo Købstæder, som slet ingen Ejendomsskyld har haft. Naar de nu faar denne Skat efter Grundskyld, og man kommer op paa en Sats af $1\frac{1}{2}$ pCt.,

vil Forholdene forrykkes meget stærkt. Jeg har undersøgt Forholdene i en By som Thisted, som ikke har nogen Ejendomsskyld, for at se, hvordan det vil komme til at virke paa forskellige Ejendomme. Der er f. Eks. en Ejendom, som staar til en Ejendomsskyld af 16 500 Kr. og en Jordskyld af 4 400 Kr., med et Grundareal af 1 500 Kvadratalen; den vil faa en yderligere Skat af 66 Kr. Den Kapital, som Ejeren har anbragt i denne Ejendom, forsvinder, den bliver konfiskeret. Idet jeg peger paa dette Tilfælde, vil jeg ogsaa sige, at man her ogsaa har et Bevis for, hvor uretfærdigt og uligeligt der vurderes til Jordskyld. Til den Ejendom, jeg taler om her, hører der en Have, den er for faa Aar siden købt af Kommunen for 2 Kr. pr. Kvadratalen, og man sælger stadig væk den Dag i Dag Grunde ved Siden af til 2 Kr. pr. Kvadratalen. Men i Jordskyld er den sat til omtrent 3 Kr. pr. Kvadratalen. Forstaa det, hvem der kan. det er i alt Fald ikke retfærdigt! Den Mand, der ejer den Ejendom, kan ikke sælge denne Have til Byggegrund, thi det er en smal Strimmel ned mod Vandet, og den kan slet ikke anvendes som Byggegrund; og skal han sælge den med en saa stor Skat hvilende paa den, maa den sælges billigt, hvorved han taber det, han har haft anbragt i den.

Jeg har et andet Eksempel, en Aldersrentenyder, der har et lille Hus til en Ejendomsskyld af 4 000 Kr. og en Jordværdi af 1 200 Kr. Den Beskatning, der her er Tale om, vil kapitaliseret betyde, at man tager 500 Kr. fra den Mand; det er maaske lige de Penge, han har kunnet sætte ind for at faa Husly; dem konfiskerer man. Det vidner ikke om, at denne Skat rammer retfærdigt, og det var jo det, det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om, at man virkelig naaede den højeste Retfærdighed saa nøjagtigt som muligt i hvert Tilfælde. Et Forhold som dette her kan jeg ikke tænke mig det ærede Medlem Hr. Pinholt kan gaa med til.

I Byerne og i København vil det blive saadan, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, at de høje Bebyggelser med de mange Lejligheder vil faa Lempelser, hvorimod Strøgejendommene vil faa Forhøjelse og ligeledes daarligt udnyttede Grunde i Byens Udkanter. Resultatet vil altsaa blive, at for at skaffe billige Lejligheder maa man i Fremtiden udnytte de kaseremæssige Bebyggelser i endnu højere Grad end hidtil. Jeg har ellers været af den Opfattelse, at det, man stræbte efter af sociale Grunde — det ærede Medlem Hr. Pinholt